

ROBOTNICZY (2) *ai*

Oba o jasne.

sg m N robotniczy (1). ◇ [f N robotniczą.] ◇ n N robotnicz(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. (z Cn).

Przymiotnik od „robotnik” ‘pracownik fizyczny’ (2) : Operarius, Robotniczy. Mącz 264c.

a. *[Cechujący robotników:*

Szereg: »chłopski albo robotniczy«: Aboviem chłopśka álbo robotnicza vporność nic się więcej nie boj iáko páńkíey obliczności á opátrznosci Cresc 1571 655 (Linde).]

b. *Przeznaczony dla robotników (1) : Operaria cervisia, Piwo robotnicze/ które robotnikóm dáya. Mącz 264c.*

ECB